

JAK SE DAL KAPŘÍK KARLÍK NA MODLENÍ

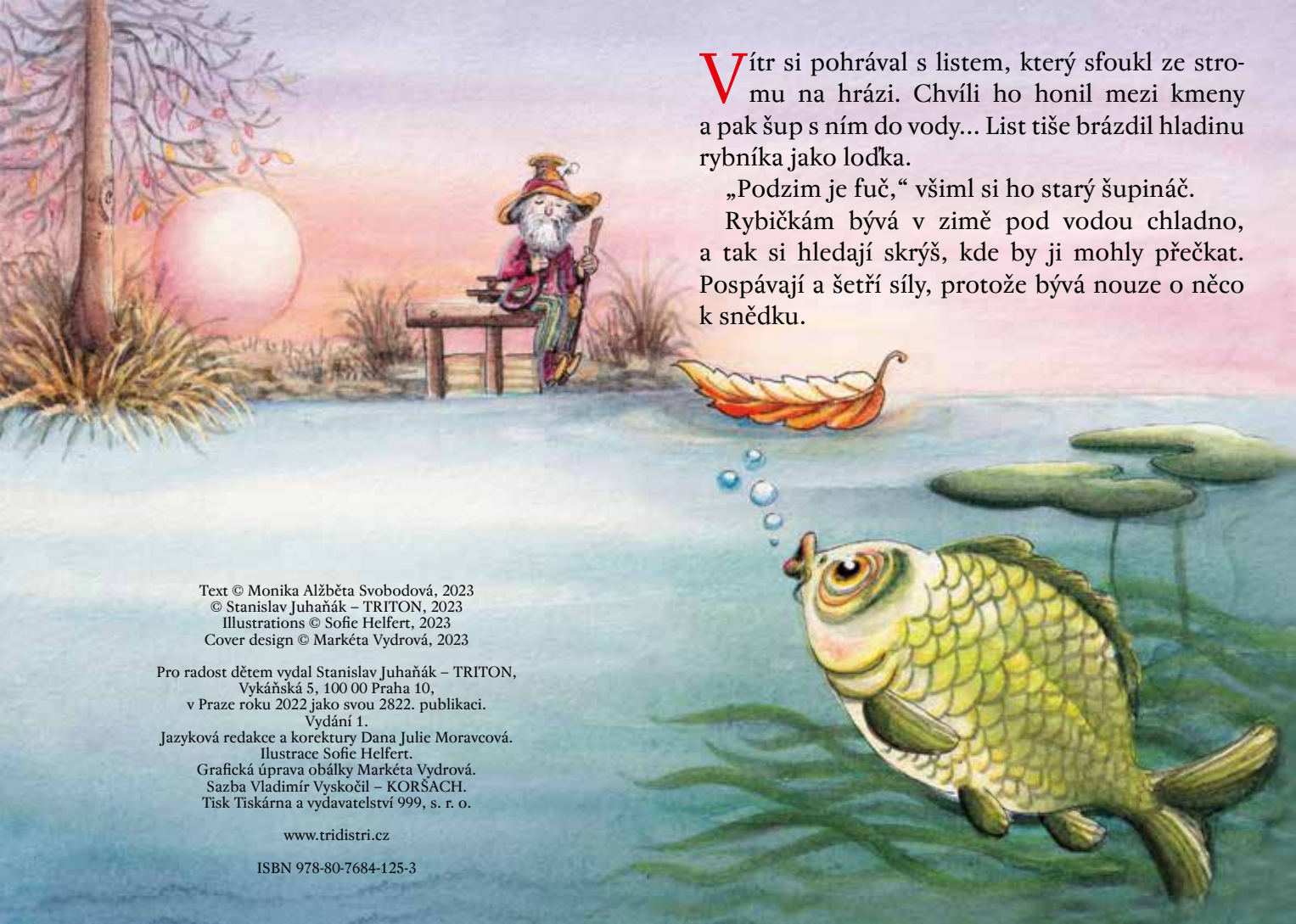
MONIKA
ALŽBĚTA
SVOBODOVÁ

ILUSTROVALA:
SOFIE HELFERT

 triton

69

Vítr si pohrával s listem, který sfoukl ze stromu na hrázi. Chvíli ho honil mezi kmeny a pak šup s ním do vody... List tiše brázdil hladinu rybníka jako loďka.

„Podzim je fuč,“ všiml si ho starý šupináč.

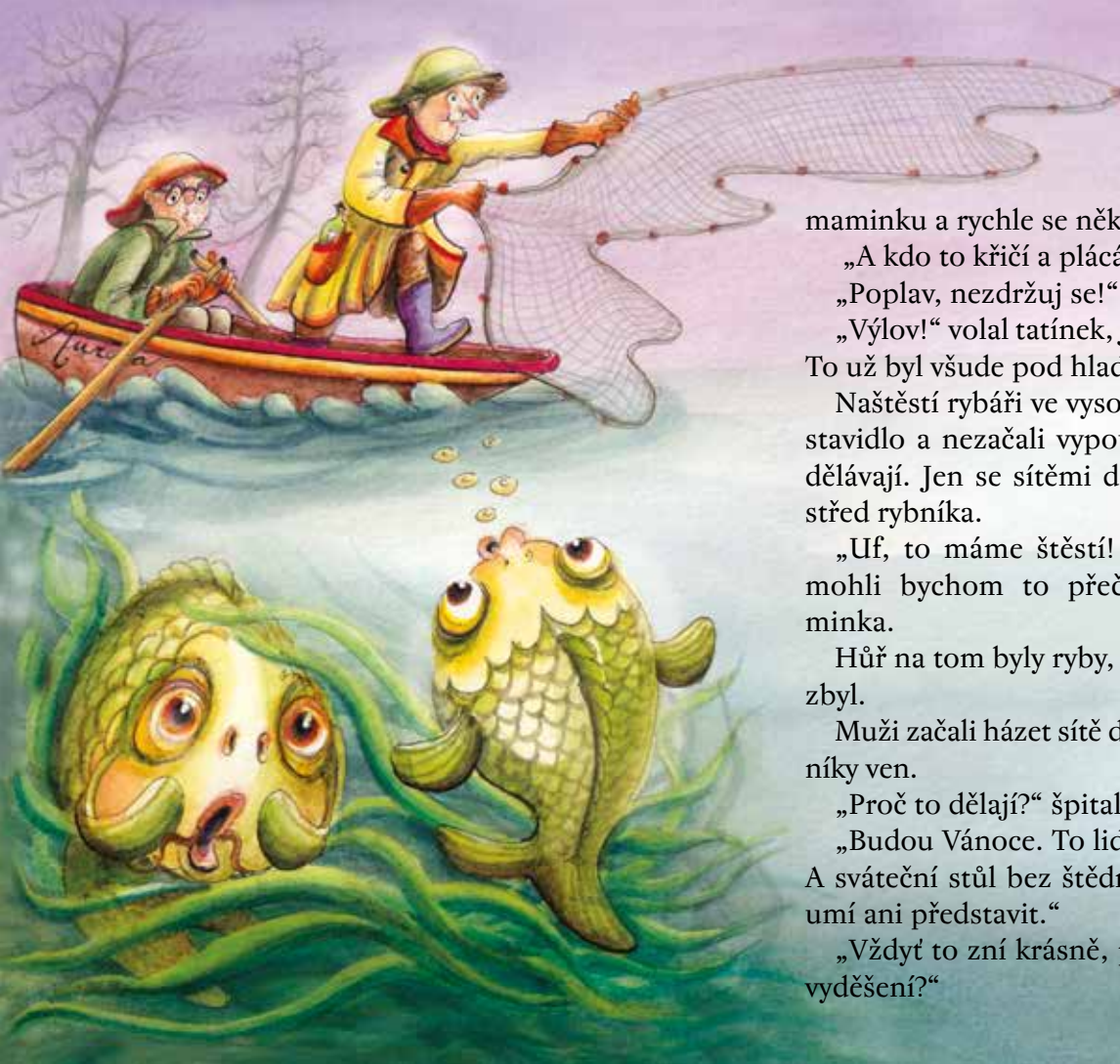
Rybičkám bývá v zimě pod vodou chladno, a tak si hledají skrýš, kde by ji mohly přečkat. Pospávají a šetří síly, protože bývá nouze o něco k snědku.

Text © Monika Alžběta Svobodová, 2023
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2023
Illustrations © Sofie Helfert, 2023
Cover design © Markéta Vydrová, 2023

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
v Praze roku 2022 jako svou 2822. publikaci.
Vydání 1.
Jazyková redakce a korektury Dana Julie Moravcová.
Ilustrace Sofie Helfert.
Grafická úprava obálky Markéta Vydrová.
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH.
Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o.

www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7684-125-3

„Co je to za rámus, tati?“ zeptal se kapra jeho syn Karlík.

„Je zle. Musíme varovat maminku a rychle se někam schovat.“

„A kdo to křičí a plácá do vody? To jsou sítě?“

„Poplav, nezdržuj se!“

„Výlov!“ volal tatínek, jen co zahlédl maminku. To už byl všude pod hladinou hotový poprask.

Naštěstí rybáři ve vysokých holínkách nezvedli stavidlo a nezačali vypouštět vodu, jak to často dělávají. Jen se sítěmi dopluli v loďkách doprostřed rybníka.

„Uf, to máme štěstí! Když se ani neheme, mohli bychom to přečkat,“ oddychla si maminka.

Hůř na tom byly ryby, na které žádný úkryt nezbýl.

Muži začali házet sítě do vody a tahat ty nešťastníky ven.

„Proč to dělají?“ špital vyjevený Karlík.

„Budou Vánoce. To lidé slaví narození Ježíška. A sváteční stůl bez štedrovečerního kapra si neumí ani představit.“

„Vždyť to zní krásně, proč jsou z toho všichni vyděšení?“

Vůbec ho nenapadlo, že lidé kapry na Vánoce sice mají rádi, ale většinou jen jako řízek na talíři s bramborovým salátem. Okouzlený tou myšlenkou vykoukl z úkrytu a než stačil mrknout, mrskal se v síti.

KAPRO SERVIS

„Karlíku!“ volali za ním marně zděšení rodiče.

„Nevíte, kam nás vezou? Na Vánoce?“ ptal se Karlík ostatních v kádi.

Kapr, který plaval vedle, se smutně zasmál. „Ty jsi ale hlupáček, jedeme na trh, kde nás prodají lidem...“ Karlík ho nenechal ani domluvit, jak moc se těšil. „A ti lidé nám ukáží Vánoce, vid’?“

„Jsi ještě hloupější, než bych čekal,“ protáhl kapr ústa do obráceného U. „Dají si nás k večeři! Už tomu rozumíš?“

„Co si počneme?“ Teď teprve všechno Karlíkovi došlo.

„Můžeš se začít leda modlit,“ řekl odevzdaně kapří kamarád.

„Modlit? To je nápad!“ ožil Karlík. Vzpomněl si, že jeho babička to často dělávala. Nepamatoval si jak nebo proč, ale zkusil to.

Zavřel oči a začal odříkávat svou vlastní kapří modlitbičku. A koho jiného by měl teď o Vánocích

